

Oponentní posudek na koncert Noemi Koblischkové 24.4.2019

Profesoři hl. oboru: Prof. František Malý, odb. as. Ivo Kahánek

Oponent: MgA. Jakub Uhlík

Studentka si pro posluchače připravila interpretačně náročný koncert. Její program začal takřikajíc zoztra; Beethovenovou sonátou op.57, která nese podtitul Appassionata. Tento opus důkladně znám, proto mě překvapily netradiční pauzy v průběhu celé věty. Někde byly až moc, jinde zcela absentovaly. V první větě bych ocenil velmi dobře zahrané trylky, energii a nasazení. Druhá věta by snesla obezřetnější pedál a zejména více výraznější kontury v sopránů i basu. V polyfonickém prstovém místě se objevil pamětní lapsus. Pochvalu zasluží hezky provedený detail přechodu do třetí věty přes zmenšený akord. Třetí věta měla lyričtější provedení, než jsem zvyklý, ale přisuzuji to také rozdílu mezi mužským a ženským stylem hraní. V codě bych ocenil opět výraznější vrchní tóny. Jinak ale byla tato sonáta nejpřesvědčivější skladbou, která zazněla na koncertě.

Druhým dílem byla sonáta g moll, op. 22 Roberta Schumanna. Byl jsem zvědavý, jak si interpretka poradí s problematickou první větou, kde je úhelným kamenem zřetelnost. A za to jí musím pochválit. Polyfonicky zvládnula větu bez ztráty kytičky. Nicméně se objevil nešvar, který provázal celý koncert. Pracovně jsem si to nazval výlet do říše fantazie. Bylo poznat, že ví, kde je. Rozumí tomu, co hraje, ale najednou ztratila soustředění a hlava jí utekla mimo sál a koncert v něm probíhající. Ve druhé větě jsem nerozuměl rytmu. Studentka redukovala počet dob v taktu a výsledkem byl zmatek. Ve třetí větě se objevil již výše zmíněný problém, navíc jsem si kladl otázku. Proč si studentka před dosaženým dynamického vrcholu přesedá na židli? Nejenom, že to ruší posluchače, ale nutně to vede k předčasnému zlomu v dynamice a rozbíjí tak architekturu skladby. Více prostoru by si zasloužila, v této větě, také levá ruka. Protihlas byl bohužel dynamicky pasivní.

Třetí skladbou, kterou jsme mohli slyšet na koncertě byl Mefistův valčík od Ference Liszta. Mé očekávání určité rehabilitace za předchozího Schumanna se ovšem nedostavilo. Opakoval se již výše zmíněný problém a bohužel se přidal i nános jemného pelu technických nedostatků v exponovaných technických pasážích. Absentoval protihlas, vedený zejména palcem levé ruky. A objevil se též syndrom radlice. Tak nazývám u svých studentů způsob hraní, kdy se po nějakém nedostatku během koncertu, přestanou poslouchat. Sklopí imaginární radlici a skladbu dotlačí a zvalcují až do konce.

Koncert zakončil Antonín Dvořák a jeho Slovanské tance, č.2 e moll, op. 72, a č. 8, op.46. Partnerkou slečně Koblischkové byla Natálie Schwamová. Tento závěr je pro mě obtížný hodnotit. Už v hlavním tématu e moll tance se interpretky nedomluvily na repetici, celkově byl tento tanec zmatečný. Partnerka slečny Koblischkové se několikrát ztratila a též špatné obracení not vedlo ke zmatkům a neklidu. V chronicky známém tanci č. 8 interpretky klouzaly po povrchu a nešly po podstatě tohoto tance, jehož předobrazem je Furiant. Navíc opět došlo ke zbytečným chybám a závěr, kdy jedna interpretka zahrála akord dur a druhá moll, byl již jen hořkou třešničkou na nepovedeném dortu. Omyly se na koncertních pódiích

dějí běžně. Někdy jsou i kořením koncertu, kdy se interpret polidští a ukáže posluchačům, že i on, profesionál, je jen omylný člověk. Nicméně toto působilo jako sešité horkou jehlou, hrané snad z listu.

Celkový dojem z koncertu byl slušný, ačkoliv musím konstatovat, že interpretka nevyužila zcela svůj potenciál.

Interpretce tímto gratuluji a doporučuji výkon k obhajobě se známkou C.

Oponentní posudek na bakalářskou práci Noemi Koblischkové na téma: Interpretální Problematika Ference Liszta se zaměřením na Uherskou rapsodii č.2.

Vedoucí práce: odb. as. MgA. Ivo Kahánek Ph.D.

Oponent práce: MgA. Jakub Uhlík

Diplomantka si zvolila nelehký úkol. Popsat problematiku interpretace díla Ference Liszta, notabene na příkladu skladby, která je jedním z nejznámějších evergreenů klasické hudby. To vše v rozsahu bakalářské práce, který se mi zdá být příliš krátkým pro takové téma.

Pominu-li jazykovou nedokonalost práce, kde se bohužel příliš často vyskytují pravopisné chyby, překlepy apod. Musím konstatovat ještě jednu věc. Diplomantka se ponejvíce odkazuje na knihu Mary Chiesy-Tibaldi, která vyšla v Topičově edici již v roce 1941. Už název Romantický život Lisztův jasně odkazuje na již poněkud archaickou interpretaci historických faktů. Moderní muzikologie je již opravdu o notný kus dál. Ne snad, že by tyto knihy neměly mít své místo na slunci. Nicméně stejně, jako například knihy Romaina Rollanda o Beethovenovi, jsou v dnešní době již jen snadno čtivým doplňkem znalostí skutečného interpreta.

Nejzajímavější kapitolou práce jsou interpretační rozborů jednotlivých klavíristů. Zde je diplomantka takřka ve svém živlu. Velmi trefně glosuje jednotlivé rozdíly v interpretacích. Nebojí se poukázat na nedostatky u velikánů klavírní hry. Ocenil bych ale větší podrobnost v obrázkových ukázkách, případně se odkazovat na určitou edici a v rámci ní, u jednotlivých poznámek, vypisovat alespoň čísla taktů.

Celkově na mě působí práce trochu zmatečně. Klouže po povrchu a nejde do skutečné znalostní hloubky. Ocenil bych větší exkurz do historických faktů, přesnější formulace jednotlivých myšlenek a komplexnější srovnání druhé Uherské rapsodie v kontextu doby a Lisztovo díla.

I přes jistou myšlenkovou roztržitost prokázala diplomantka dostatečnou erudici v dané problematice a doporučuji její práci k obhajobě se známkou C.